Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26120
Copyright: Admont, Benediktinerstift

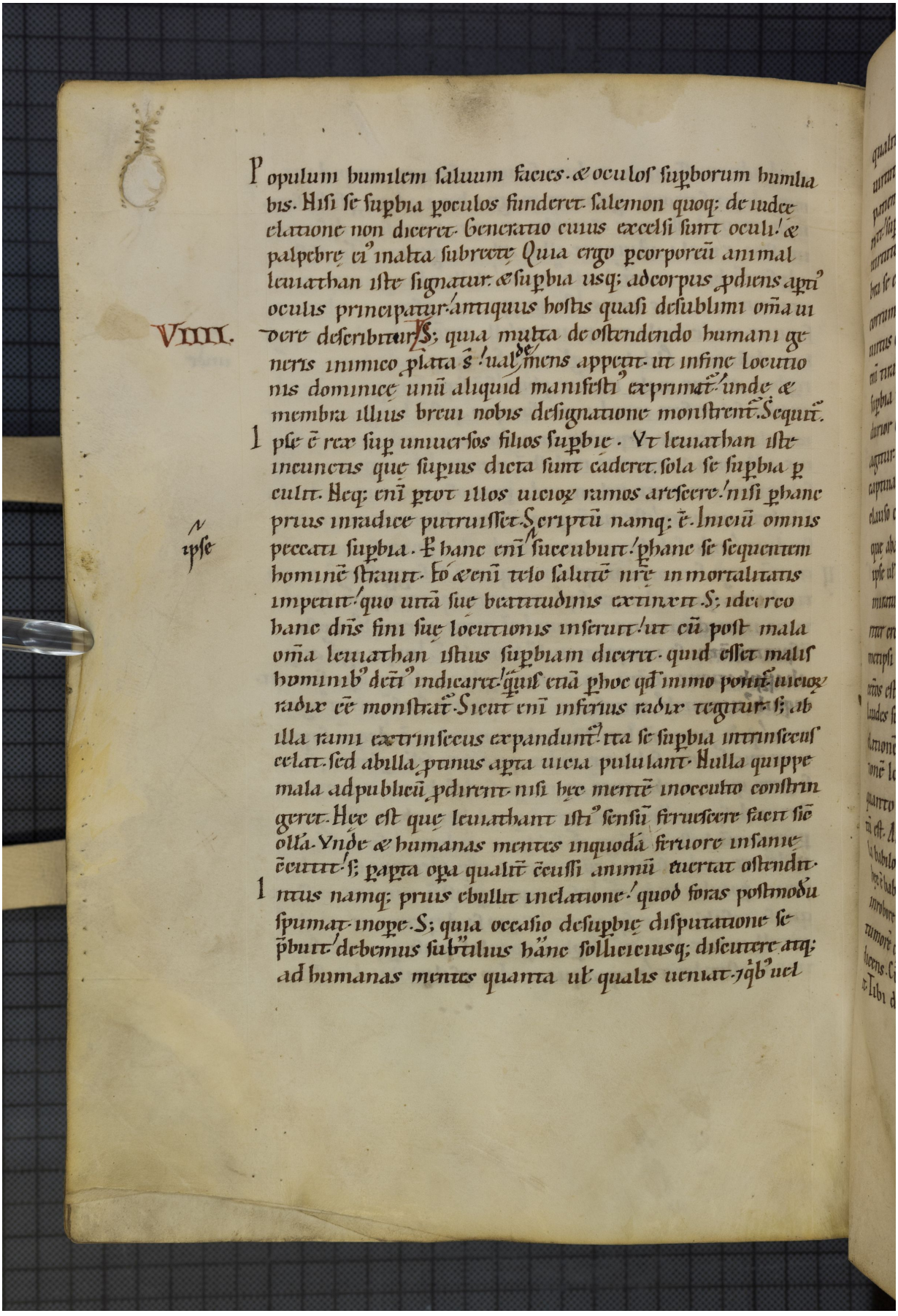

Populum humilem saluum facies. & oculos superborum humlia bis. Nisi se superbia poculos funderet salemon quoq; de iudee elatione non diceret. Generatio cuius excelsi sunt oculi & palpebre eius in alta subleuate Quia ergo pcorpoream animal leuiathan iste signatur & superbia usq; adcorpus pdiens apte oculis principatur antiquus hostis quasi desublimi oma ui VIIII. dere describitur S; quia multa de ostendendo humani ge neris inimico plata s ual mens appetit ut infine locutio nis dominice unu aliquid manifesti exprimat unde & membra illius breui nobis designatione monstrent. Sequit. 1 pse e rex sup uniuersos filios superbie. Vt leuiathan iste inuictus que supius dicta sunt caderet sola se superbia p cultu. Neq; enim prot illos uicios ramos arescere nisi phanc prius inradice putruisset. Scriptu namq; e. Initiu omnis peccati superbia. E hanc enim succubuit phanc se sequentem homine strauit. Eo & enim telo salutis nre immortalitatis impetit quo uita sue beatitudinis extinxit S; idcirco hanc dns fini sue locutionis inseruit ut cu post mala oma leuiathan istius superbiam diceret. quid esset malis hominib deti indicaret quis etia phoc qd intimo ponit uicio radice ee monstrat. Sicut enim inferius radix tegitur si; ab ipse illa rami extrinsecus expandunt ita se superbia intrinsecus celat. sed abilla primus apta uicia pululant. Nulla quippe mala adpublicu pdirent nisi hec mente inocculto constrin geret. Hec est que leuiathan isti sensu feruescere facit sic olla. Vnde & humanas mentes inquoda feruore insanie ceuit si; papta opa qualit ceussi animu tuetur ostendit 1 ntius namq; prius ebullit inelatione quod foras postmodu spumat inope. S; quia occasio desuperbie disputatione se pbuit debemus subtilius hanc sollicitiusq; discutere atq; ad humanas mentes quanta ut qualis uenit qb uel